

MIJN DERDE BROEDER

‘Deze broeder was een kunstenaar.

Op een dag ontmoette hij een oude koppelaarster die zei: ‘Ik kan je een voorstel doen. Zou je er iets voor voelen als ik je in het huis van de vizier breng? Het is een paleis met een prachtige tuin en de meesteres is een vrouw zo mooi dat je ogen er pijn van doen en je mag haar omhelzen. Maar je moet er met niemand over praten natuurlijk.’

Mijn broeder zei: ‘Ik zal zwijgen, breng mij bij haar.’

De oude vrouw zei nog:

‘Zij wil gehoorzaamd worden en verdraagt geen tegenspraak. Voldoe je aan deze eisen, dan word je meester van haar gehele bezit.’

Zij bracht hem naar het huis en zei tegen de slaaf die hen opendeed: ‘Deze man is een kunstenaar, uw meesteres heeft naar hem gevraagd, laat hem dus binnen!’

Zij bracht hem naar een grote binnenhof, met een fontein en een prachtige tuin in het midden en zij liet hem plaats nemen op een rustbank. Het duurde niet lang of er kwam een beeldschoon meisje, omringd door een aantal bijna even mooie slavinnen. Mijn broeder stond op en zei dat hij haar onderdanigste dienaar was en zij liet hem bij zich aan tafel zitten waar het heerlijkste eten opgediend werd. Na de maaltijd liet zij tien mooie slavinnen komen die begonnen te zingen, begeleid door luitspel.

De meesteres schonk twee bekers vol wijn, dronk zelf uit één ervan en gaf de andere aan mijn broeder.

Toen hij de beker naar de mond bracht, sloeg zij hem deze uit de hand. Dat ergerde hem, maar de oude vrouw gaf hem eer wenk en hij liet niets merken.

Toen gaf het mooie meisje hem een slag en beval haar slavinnen hem eveneens te slaan. ‘Je hebt gelijk,’ zei ze tot de koppelaarster ‘Hij is een mooie, lieve, zachtaardige man.’ Tot mijn broer zei ze: ‘God zegene je. Daar je in mijn huis gekomen bent, heb je zeker de voorwaarden aangenomen om mij in alles te gehoorzamen. Weet wel dat wie mij weerstreeft, weggejaagd wordt maar wie het volhoudt, bereikt zijn doel.’

Mijn broeder antwoordde: ‘Ik ben uw slaaf, gebiedster.’

Daarop gaf zij een slavin bevel met hem in een andere kamer te gaan.

Daar sneed men hem zijn snor af en verfdde zijn wenkbrauwen. Hij vroeg de koppelaarster, di erbij stond, wat het doel daarvan was, maar zij antwoordde: ‘Vraag daar liever niet naar, zij is verliefd op u.’

Men schoor hem ook nog zijn baard en hoofdhaar af en bracht hem terug naar de binnenhof, waar het mooie meisje over de grond rolde van pret toen ze hem zag.

Zij verzocht hem voor haar te dansen en terwijl hij dit deed, begonnen de slavinnen op hem los te slaan tot hij flauwviel. Nauwelijks was hij weer bijgekomen of de oude zei: ‘Nu zal uw wens gauw vervuld worden. Wanneer mijn gebiedster namelijk verhit is door de

drank, is zij er verzot op zich naakt te laten nalopen door een naakte minnaar. Daar wordt zij helemaal wild van.'

Hij werd door een van de mooiste slavinnen uitgekleeft en de meesteres eveneens. De oude verzekerde hem: 'Als je haar ingehaald hebt, geeft ze zich helemaal aan je omhelzingen over en kan je met haar doen wat je wilt!'

Toen was mijn broer niet meer te houden en dol van begeerte rende hij haar na, kamer in, kamer uit.

Plotseling echter was zij spoorloos verdwenen; mijn broeder opende een deur waar hij meende dat zij door heengegaan was, maar wie beschrijft zijn ontsteltenis toen hij ontdekte dat hij midden op de markt der lederverkopers stond.

Toen de kooplieden hem daar zo spiernaakt zagen staan, met zijn kaalgeschoren hoofd en geveerde wenkbrauwen, gaven zij hem eerst een geducht pak slaag waarbij zij hem de tanden uit zijn mond sloegen en brachten hem toen op een ezel naar de wali. 'Deze man is naakt uit het huis van de vizier gekomen.' zeiden zij.

De wali liet hem honderd stokslagen geven en de stad uitzetten, maar ik bracht hem weer terug. Zonder mijn kordate optreden zou hij omgekomen zijn.

En nu komt de geschiedenis van mijn vierde broeder.'